

חד. כיון דקרו ביה רב, אעכברו דינאי מכל וכל.
יומא דאתהכבים וקרו ליה רב, אתקינו פורסי בין צדיקיא
בגינטא דעתן. ובכל יומא ויומא דאתהחדר שא אוריתא
בשםיה, מעתרין לי בעיטה עילאה, צדיקים מעתרין.
בגינך זבינה בכל האיך. זפאה איה חולקיה, מאן דשבק
ברא דלעוי בתורה בהאי עלמא. אמר ר' חייא בר

אבא, בהאי גונא אירע ליה לרבי עקיבא.

רבי נתן שאל ליה לרבי יוסף ברבי חנינא יומא חד, ואמר
לייה, אל יהו הוה ליה ברא, או לאו. אמר ליה, מילתא
אחרא הוה ביה, וכתיב, (דברי הימים א ט) אל תנעו במשיח
ובגביαι אל תרעו. מי אל תרעו אל תעשו עצמיכם רעים
וחברים לנבייא. והקדוש ברוך הוא בחר בכם, והבדילים
מיישרآل לעבודתך, והבניהם בהיכלו. קל וחומר, מי שהוא
מלאך בשמי, אתה שואל עליו.

רבי יוחנן אומר, משפט גדר היה. רבי נהරאי אמר, אל יהו
מלחה אחרא הוה ביה, כתיב, (משל ז) מי עלה שמיים
וירד. מי עלה שמיים, אמר רבי אלעזר משה דרבי שמואן,
דא אליהו. וירד מוקדם לבן.

וקשיא דרבי אלעזר אמר רבי אלעזר, אמר רבי אלעזר
אל יהו דא פנחים. אי בשבייל שקיןא להקדוש ברוך
הוא, זה קיגנא וזה קיגנא. לאו הabi. אמר רבי אליעזר,
כתיב, (מלכים א ט) קנא קנאתי. קנא בשיטים, וקנאתי הכא.

אמר ליה הקדוש ברוך הוא, עד מתי אתה מקנא לשם.
 אמר רבי יהודה בר שלום, (משל לו) מי עליה שמנים, דא
 אליהם. דכתיב, *) (מלכים ב ב) ויעל אליהם בסערה
 השמימה. וירד, זה יונתן, דכתיב, (יונה א) יוננה ירד אל ירכתי
 הسفינה ונגו'. שם ט לказבי הרומים ירדתי. מי אסף רוח
 בבחנו, זה משה.

מי צר מים, זה אלישע, שrifא הפנים ביריחו. בשטלה,
 בכח שמלאתו של אליהם. מי הקים כל אפסי ארץ, דא
 אברהם. דכתיב בראשית ט אלה תולדות השמים והארץ
 בהבראם, באברהם.

מה שמו של אותו אדון שהביא הללו לעולם. היה צבאות
 שמו. ומה שם בנו. ישראל. דכתיב, (שמות ח) בני בכורי
 ישראל. ר' נחמן אומר כל האי בהקדוש ברוך הוא מדבר.
 רבי נהוראי ורבי יהודה, איערעו תהות אילנא חדא
 בחקלא, והוא יתבי. אדרבי, חמו חד רזוק, דאתי וטעי
 בחקלא. אמר רבי יודאי, או טעי ההוא בר נש בחקלא, או
 לסטים הוא, או דחיל מינן.

אמר רבי נהוראי, שכינתא גבן, קומ. כמו ליה קלא,
 כיון דחמי לון קרייב לנבי יהו, אמר רבי נהוראי, מאן
 אנת. אמר ליה, מגו דלא שאילנא לבון בשלמא, לא
 ידעתיון לי. יודאי אנא, וטעינא השטה בהאי קלא, ולא
 שאילנא עלייבו, דאמינא טמא רשותם הם. ובתיב, (ישעה מה)

אין שלום אמר ה' לרשעים. ובדין שלא אשתחמודע בבון. עד הַחֲמִינָא בְּבָוֹן בְּגַפֵּי מִצְׁוָה, וְחֲדִינָא. השטא שלמא עליכו רבנן. יתבי תהות אילנא, אמר רבי יודאי, נתעסק בפולחנא דמרנא, ונפתח באורייתא.

פתח רבי יודאי ואמר, (דברים י) ובתבפתם על מזוות ביתך ובשעריך. מזוות בתיב, מי טעם. אלא אשறיהם ישראל, שהם מצוינים תמיד במצוות. בשבעתם, ובכלכטם, בשכבים, ובគומם. דבתיב, בשבתך בביתך ובכלכתך בדרך. ובשביך ובគומך.

ושיהיו ישראל מעוטרים בתורה ובמצוות, כדי שידבקו תמיד בהקדוש ברוך הוא. דבתיב, ואתם הרבקים בה, אלהיכם חיים כליכם היום. וכל הדבק בكونו, איןנו ניזוק לעולם.

ולא עוד, אלא שני מלאכי השרת מלאין לו לאדם, אחד בימינו, ואחד בשמallow. דבתיב, (תהלים צא) כי מלאכיו יצאה לך לשمرך בכל דרכיך. ולא עוד, אלא שם תמיד מצוי במצוה, בביבול, שהקדוש ברוך הוא געשה לו שומר. שנאמר, (תהלים קבא) ה' שומרך.

מה עושה הקדוש ברוך הוא. נוטל מלאך ההוריך בימינו, ומעמידו לפניו. והוא עומד במקומו. שנאמר, ה' צלח על יד ימינה. והואתו הטלאך שהוא משallow, מעמידו אחריו האדם. והקדוש ברוך הוא מימין ומישאל. נמצא האדם

נשמר מכל צדדיו, מי יוכל להזיק אותו. ועל פנו, ציריך שלא יהיה האדם מצוי בלי תורה ובלא מצות, אפילו שעיה אחת. בביתו הקדוש ברוך הוא שומרו מבחיז, והאדם מבפניהם.

וተגינן, אמר רבי יוסי בר יהודה, פתח המצויין במווזה, אין מזיך ואין שטן ואין פגע רע מתקרב אליו. מפני שהוא קדוש ברוך הוא שומר הפתח, אפילו בשעה שנייתן רשות למלאך המשחית לחבל, זוקף עיניו, ורואה שם שדי עוזמד על הפתח, ברכתיב, (שםות יב) ולא יתנו המשחית לבא אל בתיכם לנגף. לפיכך ציריך האדם שיהा תמיד מצוי במצוות מווזה.

פתח רבי נהוראי בפרקשת ציצית ודרש, (במדבר טו) ועשה להם ציצית על בגפי בגדיהם לדורותם. מי שנא דהכא ובשבת לדורותם חסר, דכתיב, (שםות לא) לעשות את השבת לדורותם, חסר.

וተגינן. תקנו פרשת ציצית בקריאת שמע. ובדירתו של אדם, נמצא פרשת קריית שמע, חוץ מפרקשת ציצית, שחסר ממש. במה גשלם. אלא בשדים מתעתף ב ביתו באציצית, ויוצא בו לפתחו, הרי גשלם.

והקדוש ברוך הוא שמח בו, ומלאך המות זו ממש והיינו לדורותם, שיהיה שלם. ויצא מפתח ביתו במצוות זו, ומלאך המשחית זו ממש וניצול האדם מכל נזק. מгалן.

מִמְּפָאֵי דְּבַתִּיב מִזּוֹת, מִאוֹתִיּוֹתִיו מִשְׁמָע, וְזֹוּ מִנוֹת. שֶׁלָא
נִתְןֵן לוּ רִשׁוֹת לְחַבֵּל, וַיּוּ מִפְתָּחוּ.

בְּשַׁבָּת דְּכַתִּיב לְדָרְתֶּם, מַאי טָעֵמָא. מִפְנֵי שְׁכִינָה שְׁקִידָשׁ
הַיּוֹם, דִּירְתֶּם שֶׁל יִשְׂרָאֵל אַרְיכָה לְהִיּוֹת בְּגַם דָלוֹק,
וּשְׁלַחֲן עֲרוֹךְ, וּמְטָה מִמוֹצָעָת וְדִירְתֶּן מִתְוֹקָנָת בְּדִירָת חַתּוֹן
לְקַבֵּל בּוּ הַפְּלָה. וּמַאי נִיהְוּ. שַׁבָּת הִיא פְּלָה. וְלֹעֲזָלָם אֵין
מַבְנִיסִין אָזְהָה אַלְאָ בְּדִירָה מִתְוֹקָנָת לְכֻבּוֹדָה, כַּפֵּי הָרָאָיו
לָהּ. וְעַל דָא בְּתִיב, לְעַשׂוֹת אֶת הַשְּׁבָת. וּבְתִיב, לְדָרְתֶּם,
לְהַכְנִים בָּה פְּלָה קְדוֹשָה לְדִירָתָה וְלְהִיּוֹת בְּתוֹכָה.

בְּשָׁעָה שְׁקִידָשׁ הַיּוֹם, וּבְלָה זוּ בָאָה, וְאַיִּנה מִזְצָאָה דִירָה
מִתְוֹקָנָת, וּשׁוֹלְחָן עֲרוֹךְ, וְגַם דָלוֹק. בְּלָה זוּ אָוּמָרָת,
אֵין דִירָה זוּ מִיִשְׂרָאֵל. בֵּין וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּתִיב, אֵין זֶה
מִיִשְׂרָאֵל, אֵין דִירָתוֹ לְקְדוֹשָה. עַל בֵן אַרְיךָ הַיְבָר קְדוֹשָה
בְּבֵית. וְעַל דָא בְּתִיב לְדָרְתֶּם, בְּשַׁבָּת וּבְצִיצִית.

אמֵר רַבִּי נְהֹרָאִי, אָסְהָדָנָא, עַל מָאן דְנַפְךָ מַתְרָע בִּיתְיָה
בְעִיטּוֹפָא דְמִצּוֹה, וִתְפִילֵין בְּרָאֵשׁו, בְשָׁעָה דְנַפְיכָ בֵין
תְּרֵין תְּרֵעֵין, אַזְדְּגָנָא שְׁבִינָה עַלְיָה. וְתְרֵין מְלָאכָין דְקָיִימָין
עַלְיָה, חַד מִזְמִינָא, וְחַד מִשְׁמָאָלָא, וּכְוֹלָהוּן מְלָיוֹן לֵיהֶ עד
בֵי בְנִישְׁתָא, וּמְבָרְכֵין לֵיהֶ. וְחַד מִקְטָרָנָא דְאִיהְוּ קִימָא קִמְיָה
פָתָחִי דְבָר גַש אָזְיל מִבְתְּרִיָהוּ, וְעַל בְּרָחִיה אַתִיב וְאָמֵר
אָמֵן.

וּזְכּוּר וּשְׁמֹור, בְּלֹא דְבָל אָזְרִיתָא. זְכּוּר, אִיהְוּ פָרָשָׁת

מְזוֹזָה. וְאֵיתִימָא מְזוֹזָה בַּנֶּקֶבָה מִדְבָּר. הֲכִי הוּא וְדֹאי,
אֲבָל פְּרִשְׁתָּא דָא, זָכוֹר בְּלֹול בַּנֶּקֶבָה. שְׁמֹור אִיהוּ צִיצִית.
וּכְדִי נְפָק בָּר נֶשֶׁת מְתֻרָע בִּיתְיָה, נְפִיק בְּתִפְילִין, דָאִינּוּ בְּלָל
זָכוֹר, צִיצִית בְּהַדִּיחָה, דָאִיהוּ שְׁמֹר, וְאֵיעָרָע בְּמְזוֹזָה
בְּתֻרָע בִּיתְיָה, דָאִיהוּ בְּלָל זָכוֹר, צִיצִית אֲשָׁלִים לֵיהֶ לְבָלָל
שְׁמֹר.

וְאִם תֹּאמֶר הָא צִיצִית לֹא קִיְמָא בְּפִתְחָה, הָאִיךְ קִיְמָא
זָכוֹר בְּלָחֶזְזָה, וְהָא תְּנַן זָכוֹר וְשְׁמֹר בְּחֶדָא אִינּוּן.
אֲלָא, מְזוֹזָה אִיהֵי בְּלֹול זָכוֹר וְשְׁמֹר. תְּנַן, זָכוֹר וְשְׁמֹר
בְּדָבָר אֶחָד נְאָמָרִי, וּבְחֶדָא אִינּוּן, וְמְזוֹזָה בְּלָל דְּתִרְוִיָּה,
כְּלָל דָבָר וְנוֹקְבָא בְּחֶדָא.

תִּפְילִין לְעַילָּא, בְּלָל זָכוֹר. תִּפְילִין דִּיד, שְׁמֹר, בְּלֹול דָא
בְּחֶדָא. עֲשֵׂה לֹא בְּתִיב אֶלָּא בְּצִיצִית, דָאִיהֵי שְׁמֹר.
וּבָזְלָא אֶזְלָא בְּחֶדָא. אֲהָא הַהוּא רְוּקָא וְאָמָר, בְּאַתְּרָא דָא
רִישֵּׁין אֲשֶׁתְּבָחוּ, מָאן יְכִיל לְמַלְלָא.

פָּתָח וְאָמָר, (רוֹת ב) וְלִגְעָמִי מַזְדָּע לְאִישָּׁה אִישׁ גָּבָור חִיל
מִמְּשֶׁפְחַת אֶלְיָמֶלֶךְ וְשָׁמוֹ בּוֹעֵז. מְגִילָה זוּ לֹא הִיה לָה
לְהַתְּחִיל אֶלָּא מִפְסּוֹק זוּ.

תְּנִינָן, כְּשַׁהְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רְצָחָה לְבָרוֹא הָעוֹלָם, הִיה
מְחַרְיכִת הָעוֹלָם לִפְנֵיו, וְלֹא הִיה עוֹמֵד. עד שְׁבָרָא
הַתְּשׁוֹבָה, בִּזְוּן שְׁבָרָא הַתְּשׁוֹבָה, בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, וְהַעֲמִידוּ
עַל עַמְדוֹ. עַל עַמְדוֹ א'. מַאי נִיהּוּ. הוּא צָדִיק יִסּוּד עַזְלָם.

כיוון שברא את ההתשׁובה, התנוצּועז אור ממנּה, והאור ההוא
הבהיק והאיר מסופ העולם ועד סופ, ובו נברא
העולם. ראהו הקדוש ברוך הוא, וגסטבל ברשׁעים
העתידים לבא בעולם הזה, וגננו לעולם הבא לצדיקים.
ואם תאמר, הזאיל והוא עתיד לגונז, לפה בראו. אלא
כשׁברא הקדוש ברוך הוא אור זה, לא בראו אלא
לברא בו את העולם. וגסטבל וראה שׁעתידים רשׁעים לבא,
וגננו לצדיקים לעולם הבא, ועוד היום, אף על פי שׁהקדוש
ברוך הוא גנוז, בו העולם מתקיים.

בו סלקא דעתה. אלא אימא, באור אחר היוצא ממנּה. והוא
במו חוט היוצא מאור גדול, והעולם בו מתקיים. והוא
עמודו שׁל עולם, שׁגאמר (משלי ט) וצדיק יסוד עולם.
ומפנּה השׁתיל ויצא זרע דוד עליו השׁלום, שׁגאמר (תהלים כב)
זרע יעברנע יספר לה' לדור, הוא שׁגאמר (שם פט)
וכסאו בשׁמש גנדי. וכל זרעו שׁל דוד, מצדיק זה יצא. בענין
זה (משלי ט) כל פעל ה' למענהו.

בתיב ולגעמי מזדע לאישׁה, מבאן היה ראוי להתחיל
מגילה זו. אמר ליה רבי נהזראי, פתח פיה, דה א
מלין אלין, חרתי עתיקין איננו מן יומא דאברי עלמא.
אמר ליה מה שׁמה. אמר ליה, אימא מלין אלין, ולבתר
אימא מה שׁמי. אמר רבי יודאי, שׁבינה גבנן,
ומדחמינא בה דמילך שׁתקין, ואתערנא לה, אימא, בריך

תְּהָא.

אמֵר לוֹן, רוֹת וְגַעֲמִי וּבוֹעֵז, תֶּלֶת יְהוֹן, בְּדַיּוֹקְנָא דְּקוֹמְרִין
הַרְגִּין עַלְאיָן קִימִין, וַעֲרָע דָוד מָנוֹ דִיּוֹקְנָא דָאיְלוֹן
אִישְׁתִּיל בְּעַלְמָא.

גַעֲמִי, בְּדַבֵּר אַחֲר וַיְהִי נָעֵם ה' אֱלֹהֵינוּ עַלְיָנוּ. וְעַל שְׁמָא דָא,
אִשְׁתִּיל הַהוּא שְׁמָא בְּעַלְמָא. מַאן נָעֵם ה'. דָא
תְּשׁוֹבָה. בְּדַבֵּר אַחֲר, (תְּהִלִּים כ) לְחֻזָּות בְּנָעֵם ה', זֹה תְּשׁוֹבָה,
וְעַלְמָא דָאתִי. וְלַבְּקָר בְּהִיכְלוֹ, דָא עַלְמָא אַחֲרָא לְתַתָּא.

רוֹת בְּדַיּוֹקְנָא דְּעַלְמָא תְּתָאָה, דְקָא מְרוֹווָה לְקִידְשָׁא בְּרִיךְ
הָוָא תְּדִיר בְּשִׁירִין וּבְתוֹשְׁבָחָן. רוֹת, עַל שְׁמָם תּוֹר,
דְמַשְׁנִיא בְּקָלָא מִכְלָל שֶׁאָר קָלִין, אָפְ בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, מַשְׁנִיא
בְּקָלָא בְּתוֹשְׁבָחָתָא מִכְלָל שֶׁאָר קָלִין. תּוֹר דָא יְהָבָא תְּרִין
קָלִין בְּחָדָא, חָד עִילָּאָה וְחָד תְּתָאָה, וּכֹלָא בְּחָדָא. אָוֹפָ
בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אֲתַעַרְתָּ לְעִילָּא וְאֲתַעַרְתָּ לְתָהָא, וּכֹלָא
בְּזִמְנָא חָדָא, וּבְקוֹל חָדָא.

וְהַיָּנוּ דְבָתִיב, (שם פ) אֱלֹהִים אֶל דָמֵי לְךָ אֶל תְּחִרְשׁ וְאֶל
תְּשִׁקְטָא אֶל. אֶל תְּחִרְשׁ, מְלָאת עָרָא לְעִילָּא. וְאֶל
תְּשִׁקְטָא, מְלָאת עָרָא לְתָהָא, בְּלָא בְּחָדָא.

בּוֹעֵז בְּדַיּוֹקְנָא עִילָּאָה, צָדִיק, גָבָור, נָטָר בְּרִית. וְאֲתַתְּקָרְפָּ
עַל יִצְרָה. וְאֲתַתְּקָרְפָּ גָבָור חִיל, וְדָאי צָדִיק הָעוֹת.
וְאֵי תִּמְאָ, וּבֵי מָאוֹ קָרוֹב לְגַבֵּי בְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דָא צָדִיק,
וְהָא בְּתִיב, יְשַׁגְּבָל קָרוֹב מִמְּנִי, וּמָאוֹ אֵיהּוּ. אַלְאָ וְדָאי

גואל קרוב מפֿני, דא אוֹר קְדָמָה, האָקָרִי טוב. דכְתִיב,
(בראשית א) וירא אלְהִים אֶת הָאוֹר בַּי טוב.

א"ת האָוֹר, בְּגַי תּוֹרַתְהָ. דאַתְקָרִי לְקָח טוב. וְאֶפְ צְדִיק,
אֵיךְרִי טוב בְּוֹתִיה. דכְתִיב, (ישעיה ו) אָמְרוּ צְדִיק בַּי
טוב. וְדָא הוּא קָרּוֹב וְאַקְדִּים לְהָוֹא טוב דצְדִיק. וְעַל דָא
בְּתִיב קָרּוֹב מִפְּנִי, דָאָנָא וְאַיְהוּ טוב. וְעַל דָא, אָם יְגַאַלְךָ
טוב יְגַאַל, דָהָוָא קָרּוֹב מִפְּנִי, הוּא דְשָׁאָרִי וְאַקְדִּים וְאַתְעַר
לְאַתְחַבְּקָא בְּקָדְמִיתָא וְהָא אַיְהוּ קָרּוֹב, דכְתִיב (בראשית בט)
וַיִּשְׁקַע עֲקָב לְרַחֵל.

וְלֹנְעַמִּי מָזְדָע לְאִישָּׁה, מָזְדָע לְהָמְבָעִי לִיה, דָהָא מֶלֶךְ
שְׁהַשְׁלָום שָׁלוֹ תְּגִינָן, מָאן מֶלֶךְ שְׁהַשְׁלָום שָׁלוֹ
צדִיק.

אַלְא בְּגֻוָּנָא דַעַלְמָא דָאַתִּי, לֹא אַתָּא וְלֹא אַתְגַּלִּי אַלְא
מַהְיָא מַחְשָׁבָה עִילָּאָה, דְקִיּוּמָא עַלְיה. אָנוֹף הַכָּא
צדִיק, בְּהָוָא גֻוָּנָא מַפְשֵׁש דְהָיָא מַחְשָׁבָה עִילָּאָה. וּמָה
שְׂמִיה אַלְיָמְלָה. בְּגֻוָּנָא דְמֶלֶךְ עִילָּאָה, חֲדֵי לְגַבֵּי עַלְמָא
דָאַתִּי, וְשַׁלְּיט עַלְיה. אָפְ הַכָּא צְדִיק, מָזְדָע וְאַשְׁתָּמְדָע
לְגַבֵּיה, לְמִיחְדֵּי, וְלִמְהֹיו לְהָוָא מֶלֶךְ תְּתָאָה, בְּהָוָא גֻוָּנָא
מַפְשֵׁש.

וְעַל דָא אַתְקָרִי בּוּעַז, בֵּיה תְקִיף לְנַטְלָא כָּל עִינּוֹנִי גוֹפָא,
וְכָל שְׁפָר גוֹפָא, וְעַיִל תְּפִזְן. וּמָהו אַעֲיל תְּפִזְן. כָּל זְרַעָא
דְּדוֹד, וְכָל תִּיקְוִנִי מֶלֶכְין, וּפְקוּדִי אָוּרִיתָא, וְעַל דָא בֵּיה

תקייף, ולא חלייש. כי לעלמיין, למיהו בזע"ז לנטלא כל תיאובתין, וכל עינוגין, וכל שפר גופא, ויהיב לה. והשׁתָא שרייאת רות לאתבנאה בעלה זעיר זעיר, עד דאתחברת ביה בבעוז. בגין קיומה דמגילה זו, געמי ובוצע ורות אינז.

בתיב, (בראשית ח) ויתהלך חנוך את האלים ואיננו כי לפקח אותו אלים, מגו עלמא דא דבני נשא. ואתמשך חנוך זעיר זעיר, עד דאתעדר מה דאתעבד, ושארិ בדוכתיה בדקא יאות. מטטרון רברבא ותקיפה, ממנא דאנפין, דמיגיה אודען עילאיין ותטאין, ושליטין ושמшин עילאיין דקריבין ליה, לשפטאה, ולאפקא מיגיה חילא ועתרין קדיישין.

אוף הכא גמי בגונא דא, מישיך הקדוש ברוך הוא רות אבתיריה, וגטלו לה משאר עמין, וקרב לה לנבייה, לאפקא מינה חיילין ומשרין קדיישין.

חנוך עbid ליה הקדוש ברוך הוא, בזימנא נטיל ליה מאתריה, תפקידו בדקינו בדקא חוי, בעטורה דרום עילאה. וקרא ליה נער. וגבניה, כל נערה בתיב נער. בגין מא נביה עילאה ותטאה. לנבייה עילאה בההייא רוח עילאה. תפאה בההוא בלילו, ואתבלל מסטרא דאתגטיל מתטא.

ועל דא, שולטנו דיליה בתרין סטרין, אחידא לחתטא

וְאַחִידָא לְעַילָא. בְּתִיב, (משליכב) חֲנוֹךְ לְגַעַר עַל פִּי דֶּרֶכְוֹ גַם כִּי יֵזְקִין לֹא יִסּוּר מִפְנָה. חֲנוֹךְ לְגַעַר, דָא הוּא מַטְמָרוֹן, דְּמַשְׁיךְ לֵיהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַתְתָּא, וְאַנְהִיגְ בֵּיהּ עַל פִּי דֶּרֶכְוֹ, לְפּוּם אָוֹרָחִיהּ דְּלַתְתָּא. אֵי נָמֵי עַל פִּי דֶּרֶכְוֹ, בְּדַרְךְ שָׂאָדָם רֹצֶחָ לִילָךְ מַזְלִיבִין אֹתוֹ. גַם כִּי יֵזְקִין, דְּבַתִּיב (תְּהִלִּים ל) גַעַר הִיְתִי גַם זְקִנָתִי. וְתַגִּינֵן, הָאֵי קָרָא שֶׁר הַעוֹלָם אָמָרוּ. וְעַל דָא, גַם כִּי יֵזְקִין לֹא יִסּוּר, לֹא יַעֲדִי מַהְוָא אָוֹרָחּ, בְּגִינִין לְאַתְמָשָׁבָא לְתַתָּא.

וְאַנְא שְׁמַעַנָא מַרְבֵי אַלְעֹזֶר בְּרַבֵּי שְׁמַעַן, דָקָא מַפְרֵשׁ לְהָבָגְנוֹנָא דָא. וְמַהְבָא אַשְׁתְּמָעָ כּוֹלָא. בְּכוּ רַבֵּי נְהֹרָאי וְרַבֵּי יְהָאי, וְאָמָרוּ, מִאן דְּחָמֵי זְגִיבָה דָאָרִיהּ וְדַחְילָ, כָל שְׁבַן מִאן דְּחָמֵי אָרִיהּ מִטְשָׁ.

קָמוּ וְנִשְׁקוּהוּ, אָמָר לָהֶם, שְׁמֵי יַיְסָא זְעִירָא. אָמָרוּ, וְדָאֵי דָא רַבֵּי יַיְסָא זְעִירָא, דְּמַתָּא בְּקָא תְּדִיר מַעֲפָרָא דְּבוֹסְמָין דְּרַבֵּי שְׁמַעַן בָּן יוֹחָאי.

פָתָח רַבֵּי נְהֹרָאי וְדַרְשָׁ, (שה"ש ז) וְחַבָּה בֵּין הַטּוֹב הַוְלָךְ לְדוֹדִי לְמִישָׁרִים. וְחַבָּה, אַלוּ תַּלְמִידִי חַכְמִים, שָׁהֵם בֵּין הַטּוֹב. מָה יִין הַטּוֹב, עוֹמֵד בְּכָאָן וְרִיחָו הַוְלָךְ לְמַרְחֹוק. אָף תַּלְמִידִי חַכְמִים, הֵם בָּמָקוּם אֶחָד, וְתוֹרָתָם הוֹלֵכתְ לְמַרְחֹוק בְּכָל מָקוּם.

וְאָף בָּשָׁהָם בְּקָבָר, שְׁפָתּוֹתֵיהֶם רֹזְחָשׁוֹת תּוֹרָתָן. הָא הוּא דְּבַתִּיב, (שם) דּוֹבֵב שְׁפָתִי יִשְׁגִּינִים. כָל שְׁבַן בָּמָקוּם

שׁעוֹמְדִים עַמּוֹדִים עָזְלִים, עַל אֲחָת בְּפֶמֶה וּבְפֶמֶה. דָּהָא אֲפִילוּ מְלָאכִי הַשְּׁרָת, אֵין לָהֶם כַּח לְעַמּוֹד לְפָנֵיכֶם.

דָּהָא וַיַּמְנַא חֶדָּא הַזָּהָר בְּלֹוד, אַתָּא רַبִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי לְמַתָּא. אָמַרְוּ לֵיהּ לַרְבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי, מַאי נַעֲבִיד. קָם וַעֲבָר בְּמַתָּא, וְחַמָּא בְּגַנִּי נְשָׂא שְׁבִיבָן. אָמַר, כֹּל הַαι בְּמַתָּא, וְאֵنָא הַכָּא, גַּזְרָנָא מְבָטֵּל.

שְׁמֻעוֹן בָּרַת קָלָא דְּהֹוֹת אָמַרְתָּה, פַּיקָּוּ מְהָכָא, דָּהָא רַבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי הַכָּא, דְּקוּדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר וְהָוָא מְבָטֵּל. הַזָּהָר תְּפִזְן ר' חַנִּינָא, אַתָּא וְאָמַר לֵיהּ לַרְבִּי מַאיָּר, אָמַר לֵיהּ רַבִּי מַאיָּר, שְׁבָחָא דִילִילָה מִן יְכוֹל לְמַיְקָם בֵּיהּ, אֵי לָאו בְּמִשָּׁה.

פָתָח וְאָמַר, (בְּמִדְבָּר י"ז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קְח אֶת הַמְּחַתָּה וְתַנֵּצְלֵה אֶשׁ מִעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁים (עַלְיהָ) קְטָרָת. וּבְתִיבָּה, (שם) וַיַּקְרַב אַהֲרֹן וְנוּן. וּבְתִיבָּה, וְהִנֵּה הַחֶל הַגְּגָה בְּעַם. וּבְתִיבָּה, (שם) וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמְּתִים וּבֵין הַחַיִם וְתַעֲצֵר הַמִּגְפָּה. בּוֹלִי הַαι אַצְטָרִיךְ לֵיהּ לְמִשָּׁה לְמַטָּרָת. וַרְבִּי שְׁמֻעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּמִימְרִיה, הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא גּוֹזֵר, וְהָוָא מְבָטֵּל מוֹתָגָא. אָמַר לוֹן ר' יִסָּא, הַזָּאֵיל וְאִתְעָרִית בְּהַגִּי מִילִין עַילְאלִין דְּחַבְמַתָּא. אָמַנָּא, דָּהָא רֹות בְּשִׁירָה הִתְהָ. אָמַר לֵיהּ רַבִּי יְהָדָא, אָפְעַל גַּב דְּבָשִׁירָה הִתְהָ, לֹא נִכְרֵב בְּשִׁירָתָה, עַד דְּדִבְקָה בָּאָתוֹ צְדִיק.

בֹּזָא וַיָּרָא, בְּשִׁירָה מִכְלָ אֹמוֹת רֹות. מָה אָמַר לָהּ בּוֹעֵז. רֹות

כ אל תלבי ללקט בשדה אחר גוי, וככה תדבקין עם גערתִי. מה אמרה היא. גם אמר לי עם הנערם אשר לי תדבקין. בינו שראתה חמותה בה, אמרה לה, לאו הבי. טוב בתاي כי תצא עם גערותיו ולא עם הנערם.

אמיר רבינו ייסא, חם ושלום לצדקה זו מדברי גנאי, בשירה היתה. דהבי אמר רבינו שמען, בתיב, ויאמר לה בזען הילא שמעה בתاي אל תלבי ללקט בשדה אחר. מיי כתיב לעיל. (שם) אלבה נא השדה ואלקטה בשבלים. מלמד שגאנצחה בה רוח הקודש. אלבה נא השדה, מאן שדה. דקודה במחימנותא סגיא. ומאן ניהו. הוא שדה אשר ברכו ה. והוא שדה של תפוחים קדישין.

מיי בתיב, ויקר מקורה. ובבלעם בתיב, (במדבר כט) ויקר אלהים אל בלעם. ויקר, בלשון קרי וטומאה. והכאشيخה ואמר ויקר מקורה, הכא בלשון בבוד. במא דאת אמר, (תהלים לו) מה יקר חסידך אלהים.

ומה יקר נפגע בה. חלקת השדה וגוי, חולקא דהאי שדה, דעתיקיא, ותמן אולת, ואעלת בחולקא חדא, ואוליפת אורחיה, וידעת ביה מאנון קווצרים. ומאן נינגן. תלמידי חכמים, מהצד חקלא אייקרין.

אדהבי והגה בעו בא. הצדיק בא, אתה טuin ברכאן, ובמה קדושים. ויאמר לקווצרים. מיי קווצרים. לעילא איןון בי דינא, סנחרדי גדורלה דתמן. ה' עמכם, השטא יהיב להו

ברכאנן וקדושים. ואיננו אמרין יברךך ה', יהבין ליה תוקפא לשאָבא מטקוּרא דהַיִי, מאָעָלָםְאָ דאַתִּי.
רוֹת בָּ לְמֵי הַגָּעָרָה הַזֹּאת. תִּיאָוְבָתִיה לְשָׁאָלָה עַלְהָ, דְּרַחִימָוּ
דְּילִיה בָּה. וְהַכִּי אָמֶר בּוֹצִינָא קָדִישָׁא רְבִי שְׁמָעוֹן,
מְגִילָה דָא, רְמֹז לְתֹרָה שְׁבָכְתָב וְתֹרָה שְׁבָעַל פָה וְלְעַלְמָא
דָאַתִּי. דָהָא אַתְעָרָת לְצִדְיקִיָא, רְזֹא דְתֹרָה שְׁבָכְתָב,
לְאַתְחַבָּרָא בְּתֹרָה שְׁבָעַל פָה. וּבְגַ�זְוַיְקָדְשָׁנוּ רְבָנָנוּ לְמְגִילָה
זו בְּשָׁבוּזָת, בְּזָמָן מְפַתֵּן תֹרָה.

(שם) **הָלָא שְׁמַעַת בָּהִי אֶל תְּלַבִּי לְלַקְטָה בְּשָׁדָה אַחֲרָה.** אלין
איַנְנוּ רְתִיבָנִין קָדִישָׁין, דְּבָרִיר לִיה יַעֲקֹב קָדִישָׁא,
עַדְרִין קָדִישָׁין, דָלָא מַתְעַרְבָּן בְּאַחֲרָנִין. בְּדָבָר אַחֲרָה, (בראשית
וְיִשְׁתָּלוּ עַדְרִים לְבָדוּ וְלֹא שְׂתָם עַל צָאוֹן לְבָנָן. וְעַל דָא, לֹא
תְּלַבִּי לְלַקְטָה בְּשָׁדָה אַחֲרָה, לֹא תִּתְרַעֵּי בְּמַלְכָוָה אַוְתָרָי
וּבְרַתִיבָנִין אַוְתָרָנִין. וְגַם לֹא תִּעֲבֹרְיוּ מִזָּה, מִן אַיִלָין בְּתָרִין
דִילָה, לֹא תְזֻוִי לְעַלְמָין. מְזֹה לֹא תְזֻוִי מִבְעַלְיךָ. לֹא תְזֻוִי
מְגִיה לְעַלְמָין.

רוֹת בָּ וְכָה תְּדַבְּקִין עִם נְעָרוֹתִי, סְגִיאַין שְׁמָהָן אַיִלָון לְה, וְחַד
מְנַהּוֹן בָ"ה. בְּדָבָר אַחֲרָה, (תְּהִלִים קְמָה) וְחַסִידִיך יִבְרְכֶךָ בָה.
וְכָה תְּדַבְּקִין, עִם אַלְיַין רְתִיבָנִין עַוְלִימָתָן דְאַתְבָרִירָו לְה
לְאַתְדַבְקָא בָהוּ.

מִיד, זִמְדָה שְׁשׁ שְׁעוֹרִים וְיִשְׁתָּלוּת עַלְיהָ. גַּטְלָל חַד קוּ הַמְּדָה,
וְעַבְדָה מְשַׁחְתָה, וְמִדָּד שִׁית סְטְרִין, דְאַתְחַזּוֹן לְה

לא תאתה חדא ביהודה דילחו, ויהב לה נבוֹזָן ומתקנן. דהא
בלא אלין, לא יכילת לאעלא לנבי עלמא דאתה.
הדא הוא דכתיב, (רות א) שׁשׁ השׁעורים האלה נתן לי כי
אמר אל תבואי ריקם אל חמותה. שׁשׁ שעורים, אלין
שית סטרין עלאלין דקימא עלייהו עלמא דאתה, שעורים,
בדבר אחר, (תהלים כד) שאו שעריהם ראשיכם. וישת עליה,
שוי עליה לאננה לה, ולברכה לה. ועל דא, היא בלה
כלולה מכל שית סטרין.

רותה ב יהי מפירך ברוך, מאון ברוך. דא שלמה. מלך
שהשלום שלו. ועל דא, מלכים א ב והמלך שלמה ברוך.
בשמא דא, תהא מתברכה מכל אלין שית סטרין. בדין
אייה עלמא דאתה, יבת לה תוספת ברבן, על איינון
דאית לה. הדא הוא דכתיב, (רות ב) ותצא ותתן לה את
אשר הותרה משבעה. דא תוספת קדושן וברבן.
(שם) גם כי אמר אליו עם הנערים אשר לי תדקין. הדא
תיאובתא דיליה לאתדקנא תמיד עם הנערים,
אלין ברובין קדישין, אבל תיאובתא דיליה בהו. מלא דא
ברוז קדישא אייה.

ואי תימא, מלא בדיבא אמרת, זה איה אמר וכח
תדקין עם נערות, ולא אמר עם הנערים. אלא שמא
דאיקרי כה, לא איה אלא בד אתקנת על תריין ברובין,
לקבלא ברבן ברוז דב"ה אתון דיהודה, לאינון (דברים ו)

שמע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. הִא חַמֵּשׁ ועֲשָׂרִים אַתָּוֹן
דִּיחֹדֶד, בַּתְּקוֹנָה דִּכְרוֹבִים, דִּכְיוֹן דְּאַתְּקָנָת בָּהּוּ, בְּדִין
אַתְּקָרִי בְּהָ, וּבְדִין אָמֵר וּבְהָ תְּדַבְּקִין. וְעַם כָּל דָּא, עַם
גַּעֲרוֹתִי. דְּכֹולָא אַצְטְּרִיךְ, דְּלֹא לְשַׁבְּקָא לוֹן דּוֹכְרִין וּנוֹקְבִּין.
וְגַם לֹא תַּعֲבֹרִי מַזָּה. רַב יִבְאָ סָבָא אָמֵר הַכִּי. מַלְפָד
שְׁחִרָּאָה לָהּ בְּרוֹבִים. וְאֵית בְּסְפָרָא דָּאָדָם, דְּאָפָּעַל גַּב
דְּאַתְּחָרְבָּבִי מִקְדְּשָׁא, דְּלֹא תַּזְוּן מַחְדָּרְבָּבְלָעַלְמָין. קְנוּנָא
דָּא, בְּקָדָא הוּא דְּכַתְּבִיב, (רות ב) וְגַם לֹא תַּעֲבֹרִי מַזָּה, לֹא תַּזְוּן
מַחְדָּרְמָהּוֹן לְעַלְמָין.

וְעַל דָּא אֵיהִי אָמְרָת עַם הַגָּעָרִים, אַינְנוּ בְּרֹובִים, תְּדַבְּקִין
וְדָא. וּבָנָן בְּאַינְנוּ רְתִיבָנִין נוֹקְבִּין. בְּקָדָר אַחֲר, (שם) עִינְינִיךְ
בְּשָׁדָה אֲשֶׁר יַקְצְרוּן וְהַלְכָתָ אַחֲרֵיכֶן. הָאֵי קָרָא לְדַרְשָׁא הוּא
דָּאַתָּא. אָבֵל עִינְינִיךְ, (זכריה ח) הֵם עִינְנִי ה' מִשׁׁוֹטְטוֹת בְּכָל
הָאָרֶץ. בְּשָׁדָה אֲשֶׁר יַקְצְרוּן, הַהוּאֵיל דְּמַשְׁטָטִי בְּכָל עַלְמָא,
וְהַלְכָתָ אַחֲרֵיכֶן לְמַנְדָע.

הַלּוֹא צִוִּיתִי אֶת הַגָּעָרִים לְבָלְתִי נְגַעַךְ, דָּהָא בְּרוֹבִים לֹא
מִשְׁתַּבְּכִי לְעַלְמָין, בָּגִינְזִיר לִינְקָא מִינְהָ. בְּקָדָר אַחֲר,
(ישעיה ט) לְמַעַן תִּמְצָאו וְהַתְּעַגְּנַתָּם מַזְיוֹן בְּבּוֹדָה. וּבְהַהְוָא זִימָנָא
דָּאֵיהִי אַזְלָת בְּתֵר עִינְינִין, לְמַחְמֵי כָּל עוֹבְדִין דְּעַלְמָא, אַינְנוּ
בְּרוֹבִין לֹא קָרְבִּין בְּהַדָּה, וְלֹא מִתְּעַרְיוּן לִינְקָא מִינְהָ.
וְצִמְיָת וְהַלְכָת אֶל הַבְּלִים. וְצִמְיָת, בְּרֵד תִּיאּוּבְתָךְ לִינְקָא
מְרֹזָא דְּעַלְמָא עִילָּאָה, בְּאַתְּעָרוּ דָּאַינְנוּ בְּרוֹבִין,

ובגיניהן איה משתקיא משקיו עילאה, הדא הוा דכתיב,
ושתית מאש"ר ישאון הנערם, איןון ברובים. אל הפלים,
איןון מקוריין עילאיין דאיקרין אנטפי רברבי.

עד כאן הווא דעתין דמלין סתימין, וקדושה עילאה, במלין
דהאי מגילה, וכולא בריוקנא עלאה, ורzion סתימין. קמו
ונש��והו. אמרו, זאה דרא דזבי לבל האי למנדע מגו
בוצינא קדיישא, מלין קדיישין, מלין דחכמתה. על דא
בתיב, (משל) אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבוננה.
אמרו ליה, האי קרא אחרא, שמעת ביה עיקרא דחכמתא,
דהא אנן ידעין למדרש ביה דרשא. אמר לו, Mai
היא. אמרו, בתיב, (רות ב) ויאמר לה בעו לעת האבל גשי
הלים ואבלת מת הלחם וטבלת פתק בחמצז. אמר לו, אמר לו,
שמענא.

פתח ואמר, (ישעה ס) שמעו דבר ה' החרדים אל דברו אמרו
אחיכם שנאייכם מנידיכם למען שמי יכבד ה' ונרא
בשםחרתכם וهم יבשו. האי קרא אוקים ליה רבוי אליעזר,
ביוון דכתיב שמעו דבר ה', מהו החרדים אל דברו.
אלא דבר ה' בכל אחר, דרגא דמהימנותא איהו. בר בכל
אתר דכתיב שמעו דבר ה', איהו מלחה דנפיך מגו
דרגא ההוא, דאקרי ליה דבר ה', והוא דרגא דשריא
עליה. שמעו דבר ה', מלחה דנפיך מגיה, בגון (ירמיה לא) שמעו
דבר ה' גוים, מלחה דנפיך מה היא דרגא.

חַרְדִּים אֶל דָּבָרוֹ, הַהוּא דָרְגָא מִמְשָׁשׁ. מֵאַן חַרְדִּים. אַלּוּ יִשְׂרָאֵל, דְּאַינְנוּ חַרְדִּים תַּדִּיר עַל אֹתוֹ דָבָר.
חַרְדִּים בְּכֹמֶה חַרְדּוֹת בֵּין הָעָמִים, חַרְדִּים בְּכֹמֶה חַרְדּוֹת,
לְתַקְנָא לֵיה לְהַהְוָא דָבָר.

אָמָרוּ אֲחִיכֶם שְׁנָאיכֶם, אַלּוּ בְּנֵי עַשְׂוֹ וּבְנֵי יִשְׁמְעָאלּוּ
מְנַדְּיכֶם, מֵאַן מְנַדְּהָי לְמֵאַן. אֶלָּא אַינְנוּ בְּנֵידָיו מְגַיְיכָנוּ,
דְּלֹא תִּכְלִין בְּהַדִּיחָה, וְלֹא תִּשְׁתַּחַוו בְּהַדִּיחָה, וְלֹא תִּקְרַבְוּ
בְּהַדִּיחָה. וְעַל דָּא אַינְנוּ מְגַיְיכָנוּ בְּנֵידָיו.

דָבָר אַחֲרָמְנַדְּיכֶם, בְּגַלוֹתְכָזָן. בְּדָבָר אַחֲרָ, (אי' ד) סָוּרוֹ
טָמֵא קָרְאוּ לְמוֹן. וּמָאֵ קָא אָמָרִי. לְמַעַן שְׁמֵי יִכְבֹּד הָ,
בְּגִינְזָן וּבְגִינְזָן נְפִשָּׁאָן, יִכְבֹּד הָ, וְכֹל יִקְרָא דִילִיה בְּגִינְזָן הוּא.
וּכְדָי יִשְׂרָאֵל מִתְעִירִי, וּמְחַבֵּן בְּכָל יוֹמָא חַרְדָה דְפֹרְקָנָא
דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַינְנוּ לֹא מְהִימָנִי בְלָל, וְאָמָר גְּרָאָה
בְשִׁמְתָּתָכֶם, בְּוֹמָנָא הַנְּחִית הַהְוָא חַרְדָה דִילָבָזָן. וְהָם יִבּוֹשָׁנוּ
בְמַאן דְתַלִי סָוּרְחָנִיה בְאָוֹתָרָן.

בְּדִיןְרָא דְבֵי אַדְרָא, הוּא חַד עֲתִירָא וְאַיְהוּ חַד, וְאַינְנוּ תְּרִין,
וּבְחַדָּא הָוּ. וְכֹל עַטְוָרָן וּשְׁמָהָן דְמַהִימָנוֹתָא
קְדִישָׁא, אוֹפֵה הַכִּי לוֹן בְלֹא הַיְפּוֹכָא דְבִישׁ, דְקִיְימָין תַּדִּיר
קְמִי פְתַחָא דְבֵי מְלָכָא, לְבָר מְרוֹא דְמַהִימָנוֹתָא. הַהְוָא דְבָר
הָ, אַיְקָרִי שֵׁם טֹוב. בָמָא דְאַתְ אָמָר, (קהלת ז) טֹוב שֵׁם. הָ
אַיְהוּ טֹוב.

הַהְוָא סְטוֹרָא בִּישָׁא, אַינְנוּ תְּרִין, דְכּוֹרָא וּנוֹקָבָא, וְאַינְנוּ

מחוברים, ושמהן דילוזון בהפכו דבר, אליהם
אחרים, אל אחר, שם רע. היה נזקן, כי אתקרא,
בחברך דרךך, אתה חבר בהזה דלא מתרשם.
וממגין על שאר עמי, ולאו בגין שם דילוזון, אף על גב
דאיה מנדרא ומרחקה מיניה, איה עוזן
בגולותהון. ולא ידע דהא בשם קדישא דילן איןון
מתתקפין, דאיה אتونת ואתקיפת להויא שם רע
בחוביהון ישראל. בדבר אחר, (שהה) שמוני נוטרה את
הפרמים. ואפילו בזמנא בשליטין, ההוא הקדוש
דמותו נטיל ויהיב חולק גרא לבלב, ומיניה אتونו
רשעים.

מה בתיב, (רות ב) ויאמר לה בעז לעת האכל. בזמנא דאיהי
אתתקנאה מגו תהאי וועלאי. מתתאי, בקרובני, ועלזון,
צלהתין, ורעו דרעוא, בסלקא מתתאי. מעילאי, בתיקונין
רתיבין וברובין, במאכלת, בחזרה ורעו. דריין איה לעת
האכל.

ורעו הצדיק חי לנבה, ואתתקנת על רתיבתא. ומה אמר
לה. גשי הלם בקישותי דמלכא עילאה. ואכלת מן
הלחם, תקבי מזונא, ורעו, ומיכלא קדישא, לפלא
לאובלוסיך קדישין לעילא ולתתא.

ועם כל דא, וטבלת פתק בחמצץ, אית לך לנפלא אורח
טבול מההוא חומץ דסטר שמאלא, לינקה להויא

סְטָרָא בִּישָׁא, לְמַיְתֹּזֵן שֶׁאָר עַמִּין, וְלְאַתְּזָנָא מִינִיה.
וַיַּצְבֶּט לְהָקִילִי, מִיכְלָא דְגַפְקָא מַאֲשָׁא דְסְטָר שֶׁמְאָלָא, בְּגַיִן
לְמַיְהָב מְזוֹנָא וְטְרָפָא לְכֻולָּא, וְאַפְילּוּ לְכָלְבִים, וְכָל
אַינְנוּ דְגַפְקָי וּמַתְפְּשַׁטִּי מִהְהֹוא סְטָרָא אַחֲרָא דְמַסְאָבוֹ
וּבְרִין, וְתַאֲכֵל וְתַשְׁבַּע וְתַתְּרָא. וְתַאֲכֵל וְתַשְׁבַּע, מִהְהֹוא
מִיכְלָא קְדִישָׁא. וְתוֹתָר, מִהְהֹוא מִיכְלָא אַחֲרָא,
דְאֵיהוּ אַתְּיָא שִׁירֵין שִׁירֵין, מִיכְלָא דְאָתֵי עַל שׂוּבָע. וְתוֹתָר,
עַבְדָ שִׁירֵין לְהֹהֵוּ מִיכְלָא לְסְטָרָא אַחֲרָא.
חֶדוֹ רִי גְהֹזָרָא וּרִי יְזָרָא, וְאָמְרָא, אַלְמָלִי לֹא אַתְּגַנָּא לְעַלְמָא
אַלְא לְמַשְׁמָעּ מַילֵּין אַלְיֵין, דִיֵּין. (רות ג) וְיַאֲכֵל בְּעֵז וַיִּשְׁתַּחַטֵּת
וַיִּטְבֵּל בּוֹ. אָמַר רַבִי חִזְקִיָּה, מִלְמָד שְׁבִירָךְ עַל מְזוֹנוֹ. מַהוּ
וַיִּטְבֵּל בּוֹ. דְבָרִיךְ לְהָאִי אֶתְר דָאָקָרִי לְבָבָךְ.

רַבִי נְחַמֵּיה פָתָח, (דברים ח) וְאַבְלָתִי וְשַׁבָּעָתִי וְבְרָכָתִי אֶת הָאֱלֹהִים
עַל הָאָרֶץ הַטוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ. וְאַבְלָתִי
וְשַׁבָּעָתִי, כָל הָאָוֶל וְאַינוּ מִבְרָךְ בְּרָכַת הַמְּזוֹן, נִקְרָא
מְשִׁיחַת וְגַזְלָן. שֶׁנָּאָמַר (משלי כח) גּוֹזֵל אָבִיו וְאַמוֹ וְאָמַר אֵין

פְשָׁע חֶבֶר הָוּא לְאִישׁ מְשִׁיחַת.

וְאָמַר רִי יְזָרָא, גְדוֹלַ בְּחִיבָרַת הַמְּזוֹן, שְׁמוֹסִיף בְּחִיבָרַת
בְּפֶמְלִיאָה שֶׁל מְעָלה. אָמַר רַבִי חַנִּינָא, גְדוֹלַ בְּחִיבָרַת
הַמְּזוֹן, שְׁמוֹסִיף בְּחִיבָרַת עַל מְעָשָׂה יְדֵיו שֶׁל אָדָם.
רַבִי בּוֹזָן וּרִי יוֹסֵי בָרִי חַנִּינָא, הוּא אַזְלִין בְּאוֹרָחָה לְפִרְיוֹן
שְׁבּוּים. אַעֲרָעוּ בְּהָאִי בְּפָרָר, דְמָבוֹתָן בְּהָדִי הָהֹא

או שפיזא. בפלגות ליליא קמו למלען באורייתא. קמאת ההייא איתה דביתא, ואדלקת לוון שרנא, עד דהו יתבי, יתיבת הייא אברתיריהו למשמע מילין דאריותא. אשגחו ביה.

פתח חד ואמר, (משליכ) ניר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי בטן. ניר ה' נשמת אדם, ודאוי. מה הניר מאירה באפיקלה, אף נשמתו של אדם מאירה לנוף. חדר ואמר, בגין דברים האשה זוכה, בחלה, ובנדח, ובחדלקת הניר. וככלו תניינן. אדהבי אהדר רישיה, וחמא לההייא איתה דקא בכיא, קם אבוחה וייתיב ביניינה. אמר ליה רבבי בון, אמא קא בכיא ברתיך. אמר, שלא זכתה לבעלא דילען באורייתא, ואיתו רבבי בן תריסר שנין, ואפלו ברפת המזון לא ידע. ולא יכילנא עמייה דילעף ליה. אמר ליה, אי הבי, אי עבר ליה באחרא, ואמא יהבת ליה ברתיך.

אמר איהו, לא ידענא ביה, אלא על דחמיינא יומא חד, דהא למשמע חד קדייש, דיליג מאינגרא לחתטא, נדרנא עלי לנבסא ליה ברתיך. נפקנא מבוי בנישטה, וייהיבנא ליה ברתיך, ולא חיישנא למילוי אחריתא, ולא אשנחנונא יתיר. והשתא אשטפה, ואפלו מלה אחת באורייתא לא ידע, ולא בעי למליף מיידי.

אמר ליה ר' בון, דילמא זוכה לבר דילעף ליה אוריותא *